

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Arbejders Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds (Fussing) har Ordet for en kort Bemærkning.

Fussing: Jeg har bedt om Ordet for at gøre den Meddelelse, at jeg tager mit Ændringsforslag Nr. 9 tilbage.

Formanden: Altsaa er Ændringsforslag Nr. 9 af det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds (Fussing) taget tilbage. Efter Forretningsordenen skal jeg spørge, om nogen ønsker at optage det. Dersom det ikke optages nu, er det bortfaldet. (Op- hold). Det er saaledes bortfaldet.

Den højtærede Indenrigsminister har Ordet.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Idet jeg skal tillade mig at udtale mig nærmere om de stillede Ændringsforslag, skal jeg begynde med at omtale de Forslag, som ere stillede af det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds (Fussing), og jeg skal da straks sige, at jeg af disse Forslag vil kunne tiltræde Nr. 2, 4, 6, 7, 8, 11, 18, 19, 20, 21, 22 og 24. Jeg kan væsentlig henholde mig til den Motivering, som blev givet af den ærede Forslagsstiller i Gaar, og det vil heraf fremgaa, at disse Forslag nærmest ere at betragte som Redaktionsændringer. Dog vil jeg tillade mig at tage et Par Forbehold ved min Tiltræden af disse Forslag, saaledes angaaende det Forslag, som omhandler en forandret Benævnelse af det Raad, der er omtalt i Lovforslagets 2den Afdeling. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om man kunde finde et Navn for dette Raad, saaledes som den ærede Forslagsstiller jo egentlig selv mente; men jeg erkender, at det Navn, Lovforslaget her har valgt, vil kunne give Anledning til nogen Misforstaaelse, og at det ikke er ganske adækvat for den Virksomhed, som tænkes tillagt Raadet. Jeg tror, at man let vil kunne blive enig om inden 3dje Behandling at finde et andet Navn, og jeg skal saaledes for mit Vedkommende anbefale et Navn som „Arbejdsforsikringsraadet“. Dette Navn er vistnok ikke længere, end at det vil kunne benyttes uden Vanskelighed,

og jeg synes, at det svarer ret godt til den Virksomhed, som Raadet vil faa at udøve. — Dernæst skal jeg med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 18 sige, at, medens Overskriften over Lovforslagets to Afdelinger nu er ret logisk, saa vil der ikke være nogen logisk Modsætning mellem dette at tale om „Forsikringen“ i første Afsnit og „Forsikringens Ordning“ i 2det Afsnit. Finde vi et andet Navn for Arbejdsraadet, antager jeg ogsaa, man let vil blive enig om at lade denne Benævnelse indtræde som Overskrift over 2den Afdeling. Det er, som sagt, en Overvejelse, som let vil kunne finde Sted mellem 2den og 3dje Behandling, hvorledes man her vil ordne Forholdet.

Naar jeg derefter skal omtale de andre af det ærede Medlem stillede Forslag, da kommer jeg først til Forslag under Nr. 1, hvor det ærede Medlem foreslaar, at man i § 2 udelader den sidste Sætning, hvorefter der skal fastsættes en Grænse af 1,800 Kr. for den Lønning, som giver Adgang til Forsikring. Jeg tror for mit Vedkommende ikke, at det vilde være rigtigt at opgive at have en Grænse her, men jeg skal villig indrømme, at det kan omtvistes, hvorvidt den Grænse, som er sat her, 1,800 Kr., er ganske rigtig, og jeg har for mit Vedkommende ikke noget imod, at man sætter Beløbet højere op, f. Eks. til 2,400 Kr. Jeg tror, som sagt, det vilde være urigtigt ganske at slippe denne Grænse, thi man maa vel erindre, at Grunden til, at Lovforslaget tillægger de paagældende Arbejdere en Adgang til Forsikring, er den, at man forudsætter, at deres Lønning ikke er en saadan, at de af deres egne Midler bør kunne afholde de med Forsikringen følgende Omkostninger i deres Helhed. Det er blandt andet ogsaa derfor, man mener at kunne paalægge deres Arbejdsgivere en Forpligtelse i saa Henseende, men det vilde jo sikkert findes unaturligt, naar Ledere af en Virksomhed, som falder ind under Lovforslaget, og som ofte staa med en meget betydelig Gage, der kan løbe op til adskillige Tusinder, skulde have Adkomst til paa Arbejdsgivernes Bekostning at oppebære en Forsikringssum, naar de rammes af Ulykkestilfælde, skønt de meget godt selv kunde have Raad til at afholde Omkostningerne ved Forsikringen.

Under Nr. 3 er der stillet Forslag om, at tredje Stykke af § 3 udgaar. Jeg tror ikke, det vilde være rigtigt. Betydningen af denne Bestemmelse er den, at man i alle Tilfælde vil henvise til Arbejdslederen som den, hvem Forpligtelsen til at forsikre